

ПРОВІДНИКИ РЕКЕТІРСТВА ПОСТАВЛЕНІ ПІД СУД

УНІВЕРСИТЕТ ТОЛІДО ЗАМІШАНИЙ У СКАНДАЛ КОШКОВОЇ ГРИ

Нью Йорк, 25 липня.—Френк Костелло, Джов Адоніс і Френк Еріксон, головні типи американської незаконної гри і видуровання грошей, званих популярно „рекетірством“, поставлені в стан обвинувачення федеральною великою судовською лавою за непослух сенатові Злучених Держав. Вони відмовилися дати відповідь на різні запити, ставлені їм сенатською комісією для прослідження організованого злочину в березні в Нью Йорку. Всі три стануть перед судом ще цієї осені. Слідча федеральна лавка закидає їм „свавільне покликування на конституційні закони проти самообвинувачення“ з наміром не допустити до виміру справедливості і зробити сенатську комісію безсилною. Костелло має вже 60 років Адоніс — 49, Еріксон — 54. Кожному з них загрожує одиорічна тюрма і \$1,000 грошевої кари.

ТІЛНІ ОСТАНКИ ШЕРМАНА У ВАШІНГТОНІ

Вашингтон. — У середу в год. 3. пополудні прилетів в Неаполь, з Італії, літак американської фльоти з тлінними останками адмірала Форреста П. Шермана, на які ждали на літунський майдані представники влади. На чолі численної публіки стояв ген. Омар Н. Бредлі з іншими членами об'єднаного генерального штабу. Після закінчення належних пошестей при допомозі вертольота, її перевезли до епіскопальної катедрі, де тіло небіжчика пролежить до п'ятниці. Похорон відбудеться в год. 1 пополудні на красівім цвинтарі Арлінгтон. Секретар оборони Дж. Маршал сказав репортерам, що перед своєю смертю адм. Шерман прислав до департаменту стейту звіт про морські проблеми країн з Північно-Ат-

НАЙМЕНОВАНА КОМІСІЯ ДЛЯ ПРИСПІНЕННЯ ПРОДУКЦІЇ ЛІТАКІВ

Вашингтон. — Уряд найменував спеціальну комісію для перевірки трудощів і можливостей прискорення продукції літаків. Комісію очолює Гарольд Р. Вейер, директор інженерії в корпорації Дженерал Моторс. Він уже закликав на конференцію головних урядовців оборонної продукції. Урядовці не виявили, як далеко відсталі продукція літаків теперішнього критичного часу, однак загально відомо, що в цій ділянці стався несподіваний застій і відставання на більш 20%, головню у продукції найновіших моделей. Кажуть, що для належного прискінення виробу бракує фабричного знаряддя.

ПЕРШІ ДЕЛЕГАТИ НА СВІТОВУ АСАМБЛЕЮ МОЛОДІ

Нью Йорк. — Перші делегати на Світову Асамблею Молоді приїхали до ЗДА в середу. Вони становлять авангард загального числа 500 делегатів з майже 60 країн, які беруть участь в асамблеї, що почнеться в університеті Корнел, у місті Ітака, у стейті Нью Йорк. Досі приїхало 36 делегатів і делегатів з Франції, Бельгії, Англії та Австрії літаком з Амстердаму на майдан Айдавайд. Крім того прибули шість делегатів з Гватемали. — Тема конференції — „Молодь і права людини“.

ГЕН. МЕК АРТУР ШЕ РАЗ АТАКУЄ „УГОДОВСТВО“ В ПОЛІТИЦІ

Бостон, Масс. — Ген. Доглес МекАртур заатакував американську закордонну й внутрішню політику у своїй промові, виголошеній на спільнім засіданні стейтрової легіслатури. Головне вістря промови було звернене проти „угодовства“ в Кореї, хоч він порушив багато інших політичних справ. Так осудив він „неоправдані податки“ і „нерозбірливе витраччання гроша“ теперішнім урядом. Він згадував про одну групу американців, яка змагає до автократичної влади шляхом соціалістичної влади й невільництва. Провідників закордонної політики назвав боягузами, викривав безцільність війни і домагався морального провуду, який поставив би війну поза законом. Він повторив багато закидів проти адміністрації, які він уже робив давніше в інших промовах. Багато місяць у промові присвятив МекАртур обговоренню добрих прикмет американського народу, який osiąгнув велетенський поступ у всіх ділянках.

В АМЕРИЦІ

● Автомобілей підприємства виробляють машини для фабрик, що виробляють оборонні матеріали. У цій справі відбуваються народні автомобільні підприємств з директором мобілізації Чарлсом Вилсоном. ● Бразильський голова генерального штабу, ген. Педро Гоес Монтейро, приїхав до Вашингтону на наради з офіцерами ЗДА в справі оборони Західної Півкулі. Його привітали на станції вищі північно-американські офіцери й південно-американські дипломати. ● Ні один випадок комуністичної несправедливості не обурив так американців, як ув'язнення американського журналіста Вільяма Олтиса в Чехословаччині — сказав у своїй радіопередачі „Голос Америки“, який веде постійну кампанію за звільнення цього журналіста з тюрми.

ПРОВІДНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПЛАН ДЛЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ

Вашингтон, 25 липня. — Адміністрація Економічної Кооперації, яка була створена для практичного здійснення Плану Маршала, випрацювала основну програму для розвитку оборонних засобів країн, що дістають допомогу на підставі згаданого плану. При складанні програми продумано деякі дотримання, крім Плану Маршала. Коли вона буде остаточно оформлена, з неї користатиме населення цілого світу для підвищення продуктивності і життєвого стандарту. Це причиниться до стійкості відносин між власниками, робітниками і споживачами. Нова провідна програма схвалена президентом Труманом, однак — вона вимагатиме додаткових фондів, крім Плану Маршала.

ВІЛЬНА УКРАЇНА У ВІЛЬНІЙ ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ

В „Крисчійн Сайенс Монітор“ з 12 липня пише Стивен де Ропп в статті п. н. „Завтрішня Європа“ про те, що повневолені Москвою народи мусять почути від департаменту стейту, якою має стати Європа по провалі большевиків. Про поворот до структури Європи з-перед другої світової війни не може бути мови. Європейська федерація, яка включила б також європейську Росію та Німеччину, являється, на думку автора статті, єдиним рятунком. Але не передвоєнна Німеччина і не передвоєнна Росія! Та остання мусила б розпастися на національні держави, між якими автор ставить „Україну з 60-мільйоновим населенням“ на першому місці. Сфедерована Європа не мала б мовити на з'явку супротивно Росії й Німеччині, чи то економічну, чи військову. Коли б Америка вже тепер так проголосила, пише автор, то це дуже підняло б народи за Залізною Заслоною, гноблені й поневолені Росією. Тут він знову відмічає Україну як таку, що витерпіла надзвичайно багато впродовж століть від Москви. Говорити чи писати в демократичних тільки про те, як Совети гноблять підбиті ними народи, багато не відсе, але ясна політика щодо завтрішньої Європи, яка заповідає народам визволення, волю і незалежність, може скріпити проти-со-

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПЛАН ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ВІДСТАЛИХ КРАЇН

Женева. — На теперішній нараді Економічної Комісії Економічної і Соціальної Ради ООН., перемагає проєкт ЗДА щодо організації і способів фінансування економічного розвитку недорозвинених країн. Цей план ЗДА підсумовує різні можливі підходи до проблеми фінансування такого розвитку і намічає три способи: 1. Сприяння позиченню і постпідприємств до недорозвинених країн. 2. Поліпшення допльву „громадського кредитового ка-

КОМУНІСТИ ВТРАТИЛИ НА ЗАХОДІ, А ЗИСКАЛИ НА СЕРЕДЬНОМУ СХОДІ

Міляно (Італія). — Делегати, які з'їхалися на Другий Світовий Конгрес Міжнародної Конфедерації Професійних Спілок, погоджуються щодо активності і впливу Комінформу, проте він багатовтратив в Західній Європі, але зате зискав чимало на Середньому Сході. А нг лійсько-іранський нафтовий спір відбився широким відгомном по всіх краї-

7,000 ОСІБ НА ПОХОРОНІ ПЕТЕНА

Париж. Анрі Філіпа Петена, бувшого маршала Франції, поховано на острові Ль д'Іс, в містечку Жойнівіль, де він проживав останніми роками як в'язень. На похорон прибуло багато різних достояників з Франції, бувших міністрів і духовників, а народно називалося до 7,000. Похоронними відправами проводив католицький єпископ Антоан Казо, що виголосив прощальне слово, кажучи, що історія скаже своє слово про Петена, патріотизм якого не підлягає ніякому сумніви, коли йдеться про щирість замірів. Петен, казав, він, віддав себе на службу Франції в найтрагічнішому для неї моменті. „Як воля з-під Вердену, так і воєноположені з останньої війни ніколи не забудуть того, що Маршал зробив для них“, говорив єпископ. Домовину внесли до церкви воїни з першої світової війни. На домовині були складені найвищі відзначення Петена. В похороні взяла участь дружина Петена з ріднею, а з визначних гостей згадують ген. М. Вейганда, що командував французькими військами в 1940 році. Військової організації, головню з тих воїнів, що служили в першій світовій війні, покляли вінки з написами „Петеніві-Спасителіві Франції“ в тому часі, коли відбувався похорон на острові, в Парижі перед Гробом Нивідомого Воєка.

● Тіто виступив із тюрми міністра юстиції доносної королівської Югославії Лаза Марковича, який одсидів кару за співпрацю з опозиційними до Тіто групами.

КОРЕЙСЬКІ ТА ЯПОНСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ ШПИГУНИ ждуть у судовій залі військового суду Злучених Держав в Токіо на присуд. Іх покаранню тюрмою до 10 років. Арештовано їх у зв'язку з корейським воєнним конфліктом.

„ПОМІРКОВАНІ“ ПРОПОЗИЦІЇ ЧЕРВОНИХ У СПРАВІ ПЕРЕМИР'Я

Токіо. — Ген. Нам Ль, начальник штабу Північно-Корейської Армії та предсідник комуністичної делегації в справі корейського перемир'я предловив на початку дев'ятої сесії делегації Об'єднаних Націй, яку очолює адм. Чарлз Турнер Джой, нову пропозицію, яку вважають „поміркованою“, що дає надію на скоре покінчення війни в Кореї, яка вже триває 13 місяців. Хоча точний зміст цих пропозицій не поданий до прилюдного відома, але назвагал відоме, що комуністична делегація, мабуть по нараді з Пейпінгом і Москвою, вже не домагасться негайної полагоди питання відтягнення чужинських військ з Кореї, а погоджується, щоб над тим дебатувати по заклученні перемир'я в Об'єднаних Націях, які мали б його остаточно вирішити. Пропозиція ця приймає також у засаді всі чотири точки перемир'я, які проголосив ген. Маршал. Адм. Джой перебрав пропозиції для дальших студій та передав їх ген. Ріджвеві, а цей знов вислав їх до Об'єднаних Націй та Вашингтону. Настрої в Каесоні поправилися. На фронті, боеву акцію майже припинено. З цього можна б виснозити, що перемир'я майже

ЛИСТ ПРОФ. ЧУБАТОГО ПРО ЕКСПАНСІЮ РОСІЇ

Нью Йорк. — У виданні „Нью Йорк Таймсу“ з четверга 26 липня поміщений на редакційній сторінці короткий лист проф. Миколи Чубатого п. з. „Російський зразок завоювання“. У цьому листі проф. Чубатий покликається на заяву секретаря стейту Діна Ачесона про експансію Росії і нагадує, як Росія з мало відомого Московського князівства стала потугою через загарбання Новгороду, Пскова, України, Білорусії та стародавніх народів Кавказу й Туркестану. Автор критикує також помилкову політику Злучених Держав щодо Східної Європи від 1917 р., яка не допустила український та інші народи Росії до самовизначення. Проф. Чубатий покликається на своє перебування в тих часах на Україні і на те, що він був свідком, як большевики поширювали свою владу, поневолюючи народи на Сході Європи.

МОРІСОН ПРОТИ ЗВ'ЯЗКУ ЗДА З ЕСПАНІЄЮ

Лондон. — Бритійський міністер закордонних справ Морисон ще раз заявив, що військовий союз Злучених Держав з Еспанією спричинить Заходові „таку велику політичну шкоду“, яка переважить усі стратегічні користі. Він теж заявив парламентам, що відношення британського уряду до Еспанії не улягло ніякої зміни. Лейбористи оплескували його заяву, а консерватисти кричали „глулота“. Морисон ще додав, що прилучення Еспанії до оборонного б'юджету Заходу, не скріпить свободо-

ЮГОСЛАВІЯ НАДІЄТЬСЯ НОВОЇ ДОПОМОГИ ЗДА

Београд. — Югославський уряд переконали, що \$29,000,000, які він дістав титулом допомоги з Америки в квітні, були тільки заочаткованим допомогою акції на ширшій розмірі. Друга така сума, призначена на сирівці, яких країні бракує, повинна б надійти

ПРОПОНУЮТЬ СІД ЗА ЗЛОЧИННИ ОДИНИЦЬ ПРОТИ ЛЮДСЬКОСТІ

Женева (Швайцарія). — Міжнародна Правничка Комісія Об'єднаних Націй вже виготовила проєкт кодексу злочинців „проти миру і безпеки людськості“, очевидно без співпраці Советів та їхніх сателітів, хоча кім у комісії. Цей проєкт буде предложений до прийняття Генеральній Асамблеї О.Н. Кодекс спирається на тому, що діялось на норберзьких процесі, де судили нацистських злочинців. Він з вертається проти поодиноких осіб, що допускалися бн тих злочинів, покликуючись на зарядження вищої військової влади. Міжнародне право, яке це представляє проєкт кодексу, не признає такого виправдання навіть тоді, коли якась країна опинилась у війні. Не йдеться тут тільки про напад, але й про погрози, що країна буде нападена, чи піддержування терористичних організацій. Це теж злочин. Тільки 15 міжнародних правників, які склали цей проєкт, ще досі не погодилися, як властиво треба б здефініювати агресію. Злочинним є намагання винищування якихось груп, релігійних, етнічних, расових і національних, а далі переслідування їх, депортації й т.п. Кодекс займається злочинами, але не згадує про кари, які вже накладатиме Міжнародний Трибунал по переведеній судовій розправі.

В СВІТІ

● 900 французьких парашутистів „взяли“ з повітря аеропорт Діжон у Франції, підчас впрвп. Літаки були американські. Інші парашутисти частини перелетіли з Тулузи на Райн, де висадились на парашутах для „оборони“ лінії Райну від нападу зі Сходу. ● Смертний вирок „варшавському м'ясареві“ — генералові Юрген фон Штруп ухвалив суд у Варшаві за різню у варшавському гетті 1943 р. ● Похорони маршала Петена на Ісландії до Алєксї, зробили 3,558 миль за 18 годин і 54 хвилини. Літак має зробити зворотній переліт назад до Англії (4,128 миль), що становить рекорд на відстань у польарних умовах. ● Бритійський бомбардувальник перелетів через північний полюс з Ісландії до Алєксї, зробили 3,558 миль за 18 годин і 54 хвилини. Літак має зробити зворотній переліт назад до Англії (4,128 миль), що становить рекорд на відстань у польарних умовах. ● Новий французько-німецький торговельний договір підписаний 23-го липня по рекомендації організації для Європейської Економічної Співпраці. ● Вмерло 234,000 японських полонених з другої світової війни в комуністичних таборах для військовополонених, — заявляє японський уряд у „Вільї кінзі“. Крім того, пропали без вісті 28,797 полонених.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREDPLATA:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$ 5.25	Six months	\$ 5.25
На три місяці	\$ 2.75	Three months	\$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$ 6.50	Six months	\$ 6.50
На три місяці	\$ 3.50	Three months	\$ 3.50
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$ 6.50	Six months	\$ 6.50
На три місяці	\$ 3.50	Three months	\$ 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОРА НА ЗДЕКЛЯРУВАННЯ

Американська закордонна політика пішла вперед у тому, що вже не зводиться до висвітлення ставлення Злучених Держав до різних складних міжнародних справ, як це було в минулому, а старастся подавати його до публічного відома, як тільки виникає потреба. Це трапляється часто, бо раз-у-раз доводиться відповідати на неправди, поширювані комуністичною пропагандою, заявами Молотових і Громикив та їм подібних. За найважливішу проблему вважає Америка справу оборони від комуністичної агресії та московського імперіалізму. Кремль представляє це як підготовку до нападу на СССР. Отже треба світові вяснити, що озброєння Злучених Держав та Західної Європи не означає воєнного поготівля для нападу, а тільки підготовку до оборони від нападу. З другого боку треба пильнувати, щоб вільний світ не відмовлявся від жертв, яких вимагає озброєння, наслухавшись кремлівських „коликсових пісень" про спокій та мирне співжиття.

Так треба розуміти останню промову про коневу потребу безперервного дальшого зброєння, яку виголосив Дін Ачесон, секретар стейту, з нагоди 250-ліття міста Дітройту. Ачесон цілком слушно перестерігав американський нарід перед російським „заколюсуванням до сну" та „фальшивою совєтською пропагандою" в час, коли Кремль дальше розбудовує військову силу і мобілізує своїх сателітів. Проте він далі вірить, що, придержуючись надаль політиці стримання (контейнмент палісі) можна ще мир врятувати, з умовою, що вільні нації стають такими сильними, що Москва не відважиться їх зачепити.

Нью Йорк Таймс, який завжди підтримував політику стримання, зауважує в коментарі до промови Ачесона, що тепер уже замало повторяти про цю давню позицію Злучених Держав, бо вона незадовольняє сьогодні ті народи, що є в совєтській неволі і що є природними союзниками та на яких треба спертися. Тим народам, пише Нью Йорк Таймс, ми пообіцяли визволення і така дефензива, якою являється „контейнмент палісі", може ці народи незадовольнити, бо їм може видаватися, що Америка взагалі лишила підбиті Совєтами народи на власну долю. Нью Йорк Таймс не вірить, щоб Ачесон хотів своїми заявами справити таке враження. Тому пропонує йому ради свободи і кращого ведення психологічної війни з Совєтами, висловитися в тій справі ясно, щоб не було ніяких можливостей різного їх розуміння.

До того можна б ще додати, що ясного розуміння і ясних заяв у цій справі не було досі і в самому Нью Йорк Таймс-і. Мабуть тепер сам часоспис відчуває, що вже довше цієї важливої проблеми відкладати не можна. Тому саме наполягає на департамент стейту, щоб він сказав ясно, чого можуть сподіватися від Америки, чи взагалі від демократій, поневолені Совєтами народи. На щось таке заноситься уже і в самих департаменті стейту. Це видно з того чуда, яке сталося недавно, коли сам Ачесон заговорив про 500-ліття російського імперіалізму. Це щось небувало в історії цього департаменту, бодай за останні десяти років, як не за весь час його існування. Того роду заява департаменту стейту про ставлення Злучених держав до підбитих Москвою народів дала б також і українському народові змогу краще пізнати, де і яке його місце в змаганнях Америки до-вільного світу.

АДМІРАЛ ШЕРМАН

У середу 25-го липня привезли літаком з Італії для похорону на Національному Цвинтарі Арлінгтон, у Вашингтоні, тіло адмірала Форреста П. Шермана, який помер у Неаполі від удару серця в неділю 22 липня. Президент Труман і вищі урядовці Злучених Держав сприйняли його несподівану смерть, як „удар для нації". Він помер у праці, як один з найталановитіших урядовців. Втрату адми. Шермана вважають деякі кола за трагедію нації, бо вона сталася в критичний період американської історії. Він був мозком американської глобальної стратегії і одним із найвідоміших військових провідників, яких видала Америка.

Адмірал Шерман на 54-ому році свого життя займав становище голови морських операцій Злучених Держав. В цій ролі він вихав два тижні тому з Вашингтону до Європи і від понеділка 16-го липня вів переговори з еспанським диктатором Франком про американські морські й повітряні бази на еспанській території. Водночас він докінчив давніше вже започатковані переговори в справі створення американсько-еспанського порозуміння для оборони Західної Європи від совєтської агресії. У четвер він поїхав літаком у Париж на конференцію з ген. Двайтом Д. Айзенгавером і французькими морськими офіцерами. Наступного дня поїхав до Лондону на розмову з британськими військовими провідниками. Описав мав розмови з американськими морськими урядовцями й американським амбасадором Волтером С. Гіффордом у Лондоні і після півночі в п'ятницю, повернувся до Неаполю, де була його квартира. Звідти він мав вийти до Вашингтону для усного звіту зі своїх переговорів. Однак ранком у нідлію дістав атаки серця у своїй кімнаті в готелю, де перебувала також його дружина. Коли прийшла година його від'їзду літаком до Вашингтону і з цієї нагоди зібрався американський урядовці й кореспонденти світової преси, дружина повідомила зібраних про трагедію. Він помер на варті, серед найвищих осягів своєї кар'єри.

Історія важливих осягів у житті Шермана не довга, хоч підготовка до них була ґрунтовна. Його закликали до Вашингтону 21 місяців тому з корабля Мізури на Тихому океані, щоб ліквідувати „революту" яку підняли проти адміністрації Трумана високи офіцери флоту після звільнення зі служби адмірала Луї Денфельда за те, що він противився об'єднанню всіх ділянок збройних сил в одному департаменті оборони. Шерман опинився між молотом і ковалем. З одного боку, як дотеперішній адмірал в повітряній флотії, він мав проти себе високих офіцерів флотії, бо він був найменшований на становищі голови морських операцій, випереджуючи дев'ять морських адміралів у їхніх претензіях на цю посаду. З другого боку, він мав задовольнити департамент оборони, поборуючи обурення верховних офіцерів двох ділянок оборони і стаючи символом об'єднаного генерально-го штабу. Обидві місії йому вдалося і він став символом

французькому побережжю. Літаком у флотії став у Пенсаколі на Флориді, в 1922 році, складавши з успіхом вимогати іспити. Підчас другої світової війни він опинився на Тихому океані і відзначився при рятіванні моряків із стопедованого японцями корабля „Васп", коло островів Соломон. Йому завдячують своє життя 90% заложі. Після того він став головою штабу Тихоокеанської повітряної флотії і помішником адм. Німіца та брав участь у перших переговорах про здачу японців на кораблі Мізури в серпні 1945 р. Після того був найменшований заступником голови морських операцій і від 1947 р. — а головою в січні 1950 р. складав план морської оборони, закликаючи до розбудови американської флотії підводних човнів, що мала б стати проти 300 підводних човнів російської флотії. Нову стратегію проти Москви опирав на побудові атомових підводних човнів. До історії увійде Шерман як творець еспансько-американського порозуміння 1951 р.

Три погляди на еміграцію

В деяких органах відкивленого бозна ким змінюювався чиніаство, що українська еміграція це лиш зникання й випадкова частка великого народного організму, що це пиха без донорно-порожнього банкрута, духовного жebraка, що це ніщо інше, як жалюгідна фікція, що для рятунку всі протизаходи будуть даремні, бо те, що призначене до тління — згільє, що еміграція — це ніщо.

Погляд добре відомий ще з московської „Правди", яка по останній війні, з нелогічною влістю писала про українську еміграцію, як про бездомних підводних собак, що без жадного сліду додохнуть на смітниках чужини. Владає вічність насамперед страшна їхня злість, яка показує, що автори ані трохи не вірять у свої власні слова. Фіктивний вогор, „ніщо" не може доводити до такої тривалої зеленої лоті. Відділя творці і справжні недоконання такої оцінки нашої еміграції роблять ще більш нелогічний оперативний висновок: не шкодувати енергії, сил і грошей на фізичне і моральне знищення того „ніщо". І в цьому пляні прибічники даного погляду мають добрі успіхи та неабиякі заслуги: сотні тисяч, як не мільйони, примусово репатріюванних, постріляних і засланих на Сибір емігрантів, викрадення і вбивства найчільніших культурних діячів нової з-підсовєтської еміграції — Домонтовича-Петрова, еспанолога Іванова та ін. Моральна тероризація та навмисна дискваліфікація тих небагатьох зацілених діячів культури, яких не пощастило знищити фізично — Осмацька, покійного Клева, що помер від злиднів, Гірнака, та інших. Підміновання праці цінніших культурних закладів та починає.

Так виглядає перший чисто негативний погляд на українську еміграцію в його словах і ділах. Це погляд тих, що нищать український народ скрізь, де він тільки проявляється і осталася майже до кінця їхнього „урядування" незмінною, так само, як вулиця Крульовей Ядвігі й інші тим подібні назви, якими ще за польського панування „окрашено" львівські вулиці. Відомо, що не було хіба й одного польського короля чи королеви, що не мали б на їхню честь якої вулиці у Львові.

Перше арештування, якого допустились більшовики у Львові без ніякої підстави, а тільки для самого терору, стосувалося тільки українців. Арештували насамперед без ніякої причини одного з редакторів українських часописів, д-ра І. Німчука, а коли д-р Кость Левницький, що мав тоді вже понад 80 літ, інтерв'ював у справі того арештування, — арештували і д-ра К. Левницького.

„Прошу о дозвіл побачитися з моім батьком і передати йому трохи харчів і білля" — просила більшовиків дочка д-ра К. Левницького на другий день по його арештуванні. Прийді завтра — звучала відповідь енкаведиста. На другий день та сама історія. Дочка розплакалася і домагалася побачення, поклікуючись на старечий вік свого батька.

„Твій батько харчі має а бачити його не можеш, бо він в „деревні" (на селі), буркнув енкаведист.

„В деревні? А що ж мій батько в деревні робить?"

„Дас людям лікарські поради".

„Мій батько не лікар, а правник, адвокат".

„Так дас правні поради" — злісно закінчив більшовик розмову з дочкою в'язня. Як це описав явилося, не було в'язня вже ні у Львові, ні в „деревні", а тільки був уже в тюрмі в Москві.

За такої поведінки більшовицької влади не міг уже ніхто з українців у Львові почувати себе безпечним. З тієї причини почався для них у Львові справжній Содом і Гоморра. Виходили на ніч то на стрих то в пивницю, то знов до яких знайомих, щоб не захопили їх нічю у своєму мешканні в ліжку. А тимчасом дальні дні приносили вістки про дальші арешти серед наших людей. І коли сам арешт не був ще страшнішим за те, що ми вже перебували під Польщею, то однак брак всякої оборони, а навіть вістки про долю арештанта тяжили на його рідні як камінь, відбираючи всяку на-

УКРАЇНСЬКА ВІДПОРНІСТЬ

(Думка польського вченого)

У квітневому числі польського журналу „Культура" (Париж) поміщена стаття д-ра Т. Сулімирського, кол. професора краківського університету і міністерського достояника в Лондоні п. н. „З ділянки етнічних питань". У цій статті він розглядає „подеку неочікувані і загадкові процеси" відходження „давню приспані національних відрубностей і появи нових народів". Ці явища є як у східній так і в західній Європі. „На сході — пише він — виявили відрубність народи української і білоруської, про які особливо на Заході, майже нічого перед 1917 р. не було відомо". На заході Європи знають ж ірландці виборили собі повну незалежність, а також проявляються рухи валійців і шотів, з чого виходить, що цей процес ще незавершений. Він в'яжеться з проблемою асиміляції одного народу іншими, з проблемою пересування етнічних кордонів поодиноких народів.

Сулімирський згадує про німецьку асиміляцію поляків на заході Польщі і про польонізацію етнічного елементу на північному сході (головно їдзвінги), а частинно білорусів і заявляє, що на ці процеси головний вплив мали політичні умови. „З другого боку, — пише автор, — бачимо, що аналогічні політичні умови, корисні для польонізації, не проявились на нашому південному сході. На цьому терені польонізація українського елементу не мала успіху. Хоч суспільні українські зерхи спольонізувались ще у насах перед розбором Польщі,

лечами займається систематично, той немає часу на гучні імпрезування та на шумні „ромадсько-політичні інсценізації й „бо", луна від яких поза еміграційним геттом то менша, бо більше вони шумні.

До людей третього погляду належать творці тих різномодних цінностей, що входять у тривалий доробок цілої української нації. Це будуть наші робітники, фермери, майстри, інженери та інші фахівці, а часом і бизнесмени, які з одного боку, творять матеріальну і моральну основу для всіх кращих і тверезих українських починань на чужині, а з другого боку, стилем свого життя і праці та поведінки ширять серед чужинців гарні враження про українську людину та її вартості. Вони стають позитивними творчими елементами і в житті того народу, який їх гостинно приймає у свою велику родину. Декілька присмих свідчень про цей тип людей подас нам світова чужинна преса — (наша значно рідше). Це будуть також ті нечисленні, науковці, що працюють на університетах західного світу, здобувачу катедри і наукову пресу для українознавства, — спонукуючи чужинних учених і студентів студіювати Україну. Це будуть люди, що (подібно до праць Липинського) збагачують нашу всебічну духовність. Це наші подвижники української літератури, мисте-

(Закінчення на стор. 3)

то все ж такі етнічна польсько-українська, границя від ранньої нашої історії тільки незначно пересунулась на схід". Ця відпорність на польонізацію українців, на думку автора, тим дивніша, що вона не була така щодо румунів (Буковина, Васарабія). Румуни самі легко українізувались у Васарабії, коли вона належала до Росії. Та ще цікавіша незвичайна відпорність українців „супроти росіян". „Україна, ціла або частинно, була 300 років під московським пануванням. Спорідненість української і російської мови, що їх навіть багато вчених вважають діалектами одної мови, та сама релігія, а поза тим величезний політичний натиск і безоглядні русифікація, — це все безоглядні чинники, що повинні були не тільки облетіти, але просто довести до об'єднання цих двох етнічних елементів. Тимчасом, не вважаючи на цілковиту русифікацію суспільних верхів і української інтелігенції, в народній масі, як українській, так і російській, існувала завжди „глибока свідомість взаємної відрубності". Згадуючи про назви „хахол" і „кацап", автор зазначає, що вистачило кілька літ відносної свободи, щоб етнічна українська маса „набрала повної національної свідомости. Москва, що виявляла колосальну асиміляційну здібність, коли мова про фізичні племена на північ від Волги і Камі і глибину Сибіру (порівняти засяг слов'ян у Х. ст. і сьогодні!), не зуміли засимілювати українців (як і білорусинів).

Проф. Сулімирський пише далі, що він звернув на це увагу, досліджуючи праісторію. Він ствердив, що межі засягів різних передісторичних „культур" дуже тривілі. Деякі помітні до сьогодні, виступаючі чи то як етнічні кордони, чи як засяг різних явищ матеріальної або духовної культури на території одніонаціональної. Своє твердження автор мотивує ширшими міркуваннями, ілюструючи їх картами (цілої Європи 2,500 р. до Христа, середньої і східної Європи 1,000 р. до Хр. і також 400 р. після нар. Хр.). „При формуванні етнічних кордонів старе, історичне підложжя відіграло значну роллю. Наїзди, інвазії, чужі підбїги, могли знищити політичну і господарську структуру та знищити верхні прошарки підбитої людности. Не були вони однак у силі знищити маси людности, що дали творила суцільне суспільство, передаючи з покоління в покоління свою відрубність, свої суспільні й культурні традиції". У світлі того, на думку автора, зрозумілі явища, чому пересування етнічних границь на деяких теренах розмірно легке, а на інших — тяжке. Вертаючись до росіян і українців, автор пише: „Беручи до уваги факт, що російські ліси і українські степи ніколи за передісторичних часів не творили культурної єдности, українська відпорність на русифікацію стає очевидною". Сулімирський не вважає, що асиміляційні процеси були зумовлені виключно впливами старих передісторичних відносин, але визнає за ними незаперечний вплив, підкреслюючи потребу дальших дослідів у цьому напрямку.

Ми тільки коротко зреферували оті цікаві твердження проф. Сулімирського, не входячи в їх аналіз.

Подав В. Н.—вчч

гукнув він підчас промови на адресу українських „націоналістів", не сказав однак, що це за злочин, той „націоналізм", ані теж, чому він за той злочин посуджує тільки українців, хоч їх у Львові тільки дрібно горстка супроти поляків чи жидів, що своїм „націоналізмом" що найменше дорівнювали українцям, як їх не перевищували. Іх присутність на тім мітингу-де були приявні і німці, надавала словам Корнійчука особливого значіння. Вони відразу зрозуміли промову Корнійчука як знак, що іх більшовицька влада зачисляє до „своїх", лояльних, чіпати їх не буде, бо бачить небезпеку тільки в... українцях. І добре зрозуміли. Вони, тобто поляки, жиди і німці лягали спокійно спати. „Пролетарська" влада їх не чіпала ні за „націоналізм", ані за „буржуазство".

(Закінчення буде)

У. К.

ДЕБЮТ БОЛЬШЕВИКІВ У ЛЬВОВІ

Довго тривав той перемарш піхоти та інших родів зброї, але розчарування, якого Львів зазнав, не мало кінця... Не було між ними „однокровних", всі вони нам чужі, а коли і знайшовся який українець, то й пояснив нам, що „українці післили на Фінляндію, Японію і за Кавказ", а до Львова пригнали самих чужих нам походженням і мовою салдатів. Дивились вони на Львів байдуже, нічого їх з тим містом не зв'язувало і відчували вони болюче нужденний свій вигляд супроти добре вигодованих і одитих львов'ян. Розмістились вони по львівських касарнях і ніякого зв'язку з цивільною людністю не мали, так що виглядали там як окупанти, весь час свого перебування у Львові аж до втечі звідти в 1941 році.

Безпосередньо слідом за військами до Львова наїхало безліч усяких більшовицьких функціонерів, у мундурах і цивільних, мужчин і жінок, всі неукраїнського походження, та й почали „урядувати". І як вони „урядували"? Як і поляки, які не чіпали львівських німців, а кидались насамперед на українців, так і більшовики, хоч прийшли „освободити" українців від Польщі, не чіпали зовсім поляків, а кинулись насамперед на українців.

Першою жертвою їхнього „урядування" була українська міліція, що проіснувала несповна два тижні і здобула собі в місті незаперечні заслуги в обороні ладу й безпеки. Але вона була від першої хвили сільно в очак більшовиків, бо складалася з українців і мала зброю. Більшовики розпустили нашу міліцію, відібрали зброю і створили свою,

складену з інших націй, і передали їй зброю. Між большевицькими міліціонерами можна було зустрінути колишнього прокуратора Косіньського, про якого була вище згадка, з червоною опаскою на рукаві і з рушницею через плечі... Першою ревізією, яку зробили більшовики у Львові, була ревізія в товаристві „Просвіта". Керував ревізією відомий польський таємний поліційний агент, Бабаж, про якого вище теж була мова... Майже одночасно з ревізією у „Просвіті" зробили вони ревізію у Митрополита, причому наказали ліквідувати богословську академію.

Зате перший вінець, з яким вони виступили у Львові, був вінець покладений ними з великою помпою у середмісті у стіп Міцкевича, що славолюбив польських панів, від котрих вони саме прийшли звільняти українців. Шевченко пам'ятника у Львові не мав, але фільм, що велічав царя Петра І, тепер привезли більшовики з собою до Львова...

Першою вулицею, назву якої більшовики поспішно змінили, були ті з в „Гетьманські вали", але назва вулиці „Гр. Анджея Потоцького" їх не ра-

зали і осталася майже до кінця їхнього „урядування" незмінною, так само, як вулиця Крульовей Ядвігі й інші тим подібні назви, якими ще за польського панування „окрашено" львівські вулиці. Відомо, що не було хіба й одного польського короля чи королеви, що не мали б на їхню честь якої вулиці у Львові.

Перше арештування, якого допустились більшовики у Львові без ніякої підстави, а тільки для самого терору, стосувалося тільки українців. Арештували насамперед без ніякої причини одного з редакторів українських часописів, д-ра І. Німчука, а коли д-р Кость Левницький, що мав тоді вже понад 80 літ, інтерв'ював у справі того арештування, — арештували і д-ра К. Левницького.

„Прошу о дозвіл побачитися з моім батьком і передати йому трохи харчів і білля" — просила більшовиків дочка д-ра К. Левницького на другий день по його арештуванні. Прийді завтра — звучала відповідь енкаведиста. На другий день та сама історія. Дочка розплакалася і домагалася побачення, поклікуючись на старечий вік свого батька.

„Твій батько харчі має а бачити його не можеш, бо він в „деревні" (на селі), буркнув енкаведист.

„В деревні? А що ж мій батько в деревні робить?"

„Дас людям лікарські поради".

„Мій батько не лікар, а правник, адвокат".

„Так дас правні поради" — злісно закінчив більшовик розмову з дочкою в'язня. Як це описав явилося, не було в'язня вже ні у Львові, ні в „деревні", а тільки був уже в тюрмі в Москві.

За такої поведінки більшовицької влади не міг уже ніхто з українців у Львові почувати себе безпечним. З тієї причини почався для них у Львові справжній Содом і Гоморра. Виходили на ніч то на стрих то в пивницю, то знов до яких знайомих, щоб не захопили їх нічю у своєму мешканні в ліжку. А тимчасом дальні дні приносили вістки про дальші арешти серед наших людей. І коли сам арешт не був ще страшнішим за те, що ми вже перебували під Польщею, то однак брак всякої оборони, а навіть вістки про долю арештанта тяжили на його рідні як камінь, відбираючи всяку на-

дію, що арештований ще живий.

Перша газета, що появилася під большевицькою владою у Львові, був щоденник під шумною назвою „Вільна Україна", але перші статті в ній звертались проти... українців, званих там „жовтоблукітниками". Між іншим підчас обшуків большевими шукали жовтоблукітні прапори більш ніж яку бомбу. Зате білочервоний польський прапор чи „ожелек", або білосиній житинський чи зірка сіонська — могли існувати безкарно. Навіть „гакенкрюц" гітлерівський появив вільно у Львові на будинку німецького консула під большевицькою владою... Союзники!

Першим мітингом, який скликали більшовики у Львові, щоб навізати безпосередній зв'язок з людністю міста, був мітинг у залі „Скарбка", де за Польщі містилося кіно „Лев", а перше слово на тім зібранні взяв большевицький літератор, Корнійчук, і очевидно першими жертвами його нападів у промові були... українці.

„С тут люди, котрі кажуть, що то ще так не буде" — ви-

Дам'ян ГОРНЯТКЕВИЧ

БОГДАН ЛЕПКИЙ

(В десяти роковини смерті)

III.

З черги хоч подати декілька причинків до літературної й наукової творчості Богдана Лепкого. Не думаю тим виходити в аналізі його літературної спадщини, бо я не поклоняюся до цього. Моїм бажанням є тільки навести деякі подробиці з життя нашого поета й опублікувати мало відомі матеріали для основнішого розуміння його творів.

Лепкий працював не лише серед своїх, але провадив також серед чужинців пропаганду української культури, працював словом і пером. Для поляків перекладав це в 900-тих роках „Слово о полку Ігоревім“ у найбільше випуканій літературній формі. Цим перекладом зацікавився живим самим Вячеславський і сказав: — „Звідкіля цей молодий українець опанував так знаменито польську літературну мову?“ Лепкий перекладав різнож поезію Шевченка й Франка по-польськи, зокрема вірші Шевченка належать в його опрацюванні до найкращих перекладів, які польська література знає.

З хвилею появи трилогії Лепкого „Мазепа“ піднялися з одного боку гоміні великого признання для автора цього твору, але поглядали в пресі теж слова критики. Критичні зауваги випливали найчастіше з фальшивого становища тієї групи читачів, що хотіли бачити в Лепкого трилогію історичну епопею в стилі Дюма, а перш усього Сенкевича. Але автор „Мазепи“ стану на інших позиціях, він відтворив наше минуле без зайвих блискучих ефектів, хотів розкрити перед читачем саму історичну правду і намагався заглянути до глибин душі своїх героїв.

Ми українці можемо мати сатиризацію, що вже й самі поляки висули доволі застерження щодо творчості Сенкевича. Це за його життя появлялася праця польського історика літератури Петра Хмельовського, який признав Сенкевича лише однією беззастережкою прикметою — величезний нарративний хист, зате під оглядом заступу виявив майже повне убожество його фантазії. Хмельовський заперичав дуже дивно, що Сенкевич сам свій шлюб; у всіх його історичних повістях остривим, найважливішим моментом являється пірвання-жінки. Ця вся акція виступає в цілій його трилогії, в „Хрестоносцях“, в „Кво Вадіс“, а навіть в диточному романі „В північній і півдні“. Також його герої не є ніякими оригінальними появами в польській літературі; триця з „трилогії“ є делькатно сказавши „заповзиченням“ із Дюма: Кміцін—Скшетувський—Володійовський,— ніщо інше, як копія „трех мушкетерів“—Атос—Портос—Арамис. Тільки одна постать виглядала б більш оригінальною,— це Заглоба — великий amator алкокоголю, богуз і хронічний брехун. Але й тут Сенкевич дозволив собі на „випозичення“ — тим разом у Шекспіра, Заглоба — це віхто інший, як Фалстаф — п'яниця, хвалько й дурисвіт. Тверду позицію Сенкевича в польській літературі захитав ще більше професор варшавського університету Оскар Гурка, що як історик пішов далше від Вол. Антоновича й виявив у двох своїх змінних працях ще в 1934 р. повну плутанину історичних осіб і фактів у Сенкевича. Гурка домагався навіть від польських шкільних властей, щоб вони знали „Огнем і Мечем“ зі спи-

ска обов'язкової шкільної літератури. Наскільки глибока є вартість „трилогії“ Лепкого! Пригадуємо собі, що коли раз я відважуся до цього, він змінає мені, що саме попередньої днини мав перебування гостей; вже цілим вечером прийшло до нього двоє есеян, приїхали аж із Волині, щоб подякувати йому за його „Мазепу“. Навіть там знайшли доступ його книжки, мимоволяно перепон із боку поляків і здобули собі належне признання. Інша картина: старанням краківської „Просвіти“ відбувся в 1930-тих роках літературний вечір, сам Лепкий читав фрагмент із „Полтави“: розмову Мазепи з Мотрієм на руїнах спаленого Батурана. — Цей відбит зробив на припадків велике враження. Виходять учасники зі залу, а ті, що ще недавно прислухувалися до неприхильних голосів критики кажуть: „я щойно сьогодні зрозумів Лепкого“.

Про вартість творів Богдана Лепкого, а спеціально його трилогії, свідчить чи не найкраще факт, що її першу частку „Мотро“ переклав у цілості на чеську мову д-р Юрій Гасвський, на польську Марія Венковська (у Варшаві 1937), а у фрагментах на англійську мову відомий перекладач д-р Олександр Гантер. Вибух війни припинив видання дальших томів. „Сотниківна“ появилася в перекладі В. Вельховського на сербській мові (Вілгород 1930). Лірику Лепкого переклала по-німецьки Анна Вудке й д-р Остап Грисяк, на польську Сидір Твердохліб, а нещодавно переклади децю й італійці.

Для поляків написав проф. В. Лепкий історію українського письменства в такій прегарній формі, що варто було б отсю його працю видати українською мовою.

Для ілюстрації, як виглядає отся праця, наведу три цитати з неї. Про Франка він писав: „Лис Микита здобув йому найбільшу популярність, бо став улюбленою лектурою тієї частини народу, до якої належить майбутнє — дітей. Як виростуть, будуть читати „На старі темі“ й „Мойсея“. І як кожний великий чоловік — Франко багато працював... син ковалів... В його творях довго, довго звеніло щось, наче звук ударів молота об ковалю. Аж врешті викував собі мову легку як іскра, певну наче плуг, а гостру як меч.“ Далі характеристика Лесі Українки: „Неначе чарівна квітка в тасмійній ліній гушавні, розвивався надзвичайний талан Лесі. Її тільки найближчі знали, що вона пише. Для загалу була меректливою веселкою, золотим легендом і розпильялася наче веселка, розвіялася як легенда. Лишля по собі пісні, в яких є те, чого їй у житті бракувало: здоров'я, а сила, моральне здоров'я, а сила, що чула творить.“ „Стефанік не має в ніякому письменстві споріднених. Виріс просто з землі, з генія народу, із життя на Покутті. Сам медик, він глибоко вкладає сонду в душі своїх героїв і добуває з неї невідомі досі явища. Дуже часто дивус і якас цей найглибший з українських психологів-аналитиків. Його писання, то не новели, але дивно сконденсовані мужицькі епопеї або драми, їх грати не можна, бо були лише раз грані в душі автора, на тій сцені, якої тайні досі ще ніхто не збагнув“.

Так миг писати тільки великий поет і високо культурна людина.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ І ТАНОК НА МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛЮ У В. БРИТАНІЇ

У містечку Лянголлен — Валь, у В. Британії, відбуваються щороку міжнародні змагання за першество у спілі та танцях поміж різними народами світу.

В минулому році, заходами СУВ, вперше на цих змаганнях була заступлена Україна балетним квартетом з Манчестера, який своєю появою зробив незвичайно миле враження.

Відома також тоді стала справа українського прапору: Несвідомий прикраси, яку робить українцям, Комітет фестивалю висівив був „на честь“ українських учасників фестивалю червоний прапор із серпом та молотом. В наслідок протесту представників СУВ, Комітет зняв советський прапор і висівив синьо-жовтий прапор.

Синьо-жовтий прапор вітає українських учасників в 1951 році

Коли 3. липня 1951 р. українська група 60 змагунів співаків і танцюристів приїхала до Лянголлен, їх привітав синьо-жовтий прапор, який мав на поглі в алеї прапорів в самому місті та на фестивалній площі. Гірлянди прапорців завішувалися впоперек вулиць, а між всіма іншими мали також синьо-жовті прапорці. Наш минулорічний протест виявив уже справу цілковито. Поміж 22 націями, які брали участь в щорічному фестивалі, тільки одні українці, як недержавна нація, взяли в ньому участь.

Зацікавлення преси нашою групою

Від першої хвилі появи української групи змагунів на фестивалі, вона стала центром зацікавлення преси та публіки. Пресові кореспонденти зробили безліч знімків нашої групи і на другий день багато з них появилася в кільканадцятих газетах західної і середньої Англії та Валлі. Деякі з тих газет мають кількомільйонний тираж. Кількість українських знімків в англійських часописах побіла всякий рекорд.

Мальовничі українські народні стрій викликали постійне зацікавлення учасників фестивалю. Поодинокі особи облягали прямо наших змагунів, прохачючи автографів. Найбільш соцісно розділювали автографи наймолодша танцюристка групи, 6-літня Зеня Шевчук, яка вже вмів латинських буквами написати: „Зеня (Україна)“. Вона роздала напевно кількості таких своїх автографів.

30-тисячна аудиторія слідить виступи українських груп

День 4 липня 1951 був найбільш атракційним днем змагань: йшли змагання за найкращі народні пісні і їх виконання та народні танці. Вони для публіки найбільш інтересні і тому їм прислухувалося і приглядалося того дня по-верх 30 тисяч глядачів з Англії та цілого світу.

До змагань було оголошено 25 хорів. Хори прислали: Бельгія, Австрія, Франція, Фінляндія, Німеччина, Італія, Португалія, Югославія, Англія, Велія, Норвегія, Чиле, Україна, Швейцарія, Голландія і Канада. Деякі з цих країв прислали два або три хори.

Появу українського хору та його диригента проф. Я. Горді зало вітала оваціями.

Хор проспівав: а) Думу про Почаївську Божу Матір та б) „Гомін села“. Виконання пісень нагородило зала довготривалими оплесками.

Жорі признало першу нагороду за народну пісню університетському хорові з Нового Брунесвіку в Канаді, другу нагороду поділив український хор „Гомін“ зі швайцарським хором з Ле Ве Пейс Ст. Моріс. Газета „Манчестер Гардіан“, інформуючи про вислід змагань пише: „Першу нагороду признав університетському хорові з Нью Брунесвік Канада... Виконання пісень у цьому секторі змагань (народна пісня) було так високооцінене, що треба було признати дві другі нагороди: одну чоловічому хорові українців з Манчестера, а другу швайцарському хорові з Ст. Моріс.“

За виконання першої пісні хор „Гомін“ одержав 95 пунктів (на всіх 100), за другу — 83, разом 188 пунктів. Канадський хор в загальній пунктації дстав 191 пунктів (на 3 більше як хор „Гомін“). Призначаючи хорові „Гомін“ скількість пунктів, жорі дало їм таку оцінку виконання пісень:

а) У музичному вислові ми почули чудове, захоплююче виконання, повне глибокої емоції. В технічній сторічці виконання ми ствердили дуже високу якість інтонації голосу і надзвичайно широку скалю градацій (Дума про Почаївську Божу Матір);

б) Це був зв'язаний з землею, натуральний спосіб співавання, характеристичний для народів, які є ще досі близькі до своїх народних традицій („Гомін села“).

Разом з грошовою нагородою, хор „Гомін“ одержав від Комітету почесний диплом.

Український балет здобув у змаганнях 83 пункти на можливих 100.

Міністер серед українських змагунів

В дні 4. 7. 1951 почесним гоговою частиною фестивалю, яка складалася із виступів хорів та танцювальних груп, був міністер здоров'я, п. Г. А. Маркванд з Лондону.

Після закінчення змагань міністер подікавав групою українців, відважав їх разом з головою Комітету п. Робертсом та фотографувався разом з українською групою.

Ввечері того самого дня, деякі групи, що брали участь у змаганнях за першество, дали спільний концерт пісень і танців. Хор „Гомін“ відспівав дві пісні: „Не плач Рахиле“ і „Птичий хор“. Зала приймала пісні ентузіастично.

Виступ українських груп цього вечора був черговим їх успіхом.

На фестивалю українські змагуні поширили поміж присутніми, а головне серед чужоноціональних груп коло 4 тисячі інформаційних листків про український танок та пісню, виданих СУВ-ом.

Німецька фірма з Любеку та фільмова агенція „Патек“ фільмували українські танці та утримували на пластинках українські пісні, виконувани нашими групами.

З групою наших змагунів діли цілий час голова СУВ-у д-р О. Фундук та секретар м-р Т. Данилів, які нав'язали знайомства з представниками поодиноких національних груп, зрештою на фестивалі.

Українську групу репрезентував ред. Микола Волинський із редакції „Укр. Думки“.

Фотографії українських змагунів появилася в таких газетах: Daily Herald, News Chronicle, Manchester Guardian, Daily Mail, Herald of Wales, Daily Graphic, Wrexham Leader, Daily Post, The Liverpool Echo, Evening Express, Western Mail, Evening Chronicle, South Wales Echo та інші.

Виступ українських змагунів на цьому міжнародному фестивалі, організований СУВ-ом, був великим успіхом у нашій інформаційній роботі про нас серед чужинців.

Управа СУВ-у

Три погляди на еміграцію (Закінчення зі стор. 2-гої).

цтва, театру, які в найзліденіших обставинах не дають загинути нищеному дома українському мистецтву і разом із кращими педагогами працюють з нашою бездомною молоддю. Це будуть кращі пердставники молоді, що динамічними темпами опановує мову, фак, здобуває освіту і суспільні верстати чужини, і все це робить також і для того, щоб зробити із себе могутнього в світі рупора трагічного відродження України. Це будуть також ті зовсім нечисленні, правда, громадські й політичні діячі, що енергійно і без досадних промахів пробивають стежку до важливих осередків чужинного світу і сприяють йому до чужомих видань найсолодніших чужих видавництвах добрих і непромінальних книг про Україну та до поінформованості світу в українській пролематиці (наприклад, деякі видання американських українців). Словом, людина третього погляду на еміграцію агорують не в смітті розбрату і групівщини, а в напружений безперервний будівничий праці і їхні особисті труднощі й терпіння вони скромяно заляплюють при собі. Отже тут росте також морально-етичний капітал української людини (іі етос), що йде в глибину великої сучасної народної трагедії.

І може хоч якоюсь мірою наша людина підтвердить нещодавно цитовані в нашій пресі, різьковні слова англійсь-

ДВА МОЛОДИ ДЕЛЕГАТИ ВІД 85 ХЛОПЦІВ, що є учасниками Горжаських Курсі, які відбуваються в Американським Університеті, кландуть вінок перед Гробом Неідомого Воїна в Вашингтоні.

Голоси Читачів

З РАДІОАВДИЦІЯМИ — НЕ ГАРАЗДІ!

Ніхто не стане заперечувати доцільності ініціативи окремих осіб, чи навіть організацій у тих чи інших підприємствах. Та, коли мова про культурно-мистецький фронт, тоді таке кожне наше підприємство мусить підлягати громадській відповідальності за „якість“ свого діла не тільки перед власною совістю, але й перед суспільністю, котра є відповідальна за усе життя громади, перед внутрішнім а найважливіше перед зовнішнім світом.

Ми вже мали нагоду переконатися на власній практиці, як працюючи навіть у найнеоптимістичніших умовах, на найпримітивніших роботах, наприклад, та прибиральників урядових приміщень, — кожний наш крок впливає не тільки на нашу характеристику, окремих індивідів, але й усієї нашої громади. Раз — ми є членами українського суспільства, то по нашому поведінні, праці і по якості цієї праці — судять усю українську еміграцію! Хочемо ми цього, чи не хочемо, але ми тут в Америці, кожним своїм поступком, справді репрезентуємо усю нашу націю.

Коли так, а воно таки так є, то якої ваги є відповідальність наших культурно-мистецьких підприємств?!

Про якість наших театральних, концертних виступів, тому, що вони являються, до певної міри, так би мовити, внутрішніми імпрезами, — зупинемося наступним разом, — сьогодні, ділимося своїми думками про: українські радіопроеграми.

Сумніваюся у можливість існування, хоч одної родини чи одного українського дому, тут на американському континенті, де не було б хоч і найдешевшого радіо-апарату. Сьогодні, це не є жадний предмет розкоші, а звичайний хатній посуд, без котрого немислимє життя — найневибагливішої людини. — Радіоапарат мовчить тільки тоді, коли нікого немає у помешканні. Усі слухають — усе, що тільки передають, найрізноманітніші радіовисильні. Кожна людина, має можливість — без усяких клопотів та затрат енергії слухати мову, пісню, музику — народів усієї земної кулі. Без спеціальної уваги і зацікавлення — людина складає собі думку про ці народи, про їхню духову та мистецьку культуру. Майже у кожному місці нашого скупчення є й українські радіоавдиції, котрі слухають не тільки українці, але напевно — мільйони чужинців.

У Нью Йорку є кілька радіовисильнєв, котрі кожного тиж-

кого славетного історіософа А. Тойнбі: „Християнство народилося із терпіння занепадаючого греко-римського світу. — Може така сама духовна іскра спалахне серед Ділії, що становитимуть, може, новітню відповідність тим жидівським вигнанням, яким дано було таке самовизнання під час їхнього вигнання, яким дано було таке страдницького скитання на ріках Вавилонських.“

конанні подається там, наша, усіми визнана пісня? Іхній підбір та складання черговості програми, явно свідчать про відсутність елементарного естетичного і мистецького смаку.

Завдяки упрощенні і дешевості американської грамофонної промисловості, тут з кожним днем, у продажі поважається неймовірна кількість музичної культури. Треба побути тільки десять хвилин у якій-небудь крамниці, де продаються патефонні платівки і прослухати їх кілька, — то зразу пропадає усякий ентузіазм до рідної пісні. Ось цією макулатурою — заповнені усі наші радіопроеграми. Прекрасній народній пісні, виконаній професійним хором чи капелею бандуристів — шлях туди закритий, бо котрийсь із партійних „бонз“ наважє це: колючим мистецтвом, а ось салдарсько-совєстський чи навіть аурмаганський мотив, тільки з підкладенням уверхнім тенетом — здобуває громадянство не тільки серед наших слухачів, але наші радіопроеграми усердно експортують їх, як зразки української народної творчості. І ніхто не задумується над тим, що не-українець тих слів не розбере, а джерело мотува зразу відшукає. Ніхто із наших бізнесменів не потурбується роздобути плити, наспівані кращими оперними співаками, але постійно годують радіослухачів халтурною, включно з тарнопільською коломиїкою, яку чути у Кошицях. Жодна інша етнічна група, такого компромітующого своєю культурою явища не стерпіла б напевно і знайшла б засоби для боротьби з ним.

Українська мова, пісня, музика та література, завелюва скарбицями нації, щоб їх можна було віддати на профанацію безвідповідальним шукачам — легкого заробітку. Ми відважились про це явище заговорити тому, бо уважємо його настільки скандальним, що дальше цього терпіти неможна. Коли ж досі на це не звернули своєї уваги наші наукові інституції, учительські організації, літературні й музичні критики та редакції газет, то хай буде дозволено нам, театральним робітникам, висловити свій рішучий протест проти цього явища, компромітующого нашу культуру.

Ініціативний Комітет УКК в Патерсоні.

Українські Громадяни ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. Запрошуємо Вас на ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ які відбудуться В СУБОТУ, 28. ЛИПНЯ 1951 в годі 7:30 ввечері в приміщенні ВІНІРСЬКОГО 482 Main Street. Доповідь про „Сучасні потреби і наші завдання“ виступить відпоручник УКК п. д-р В. Шандор. Це перші цього роду збори в Патерсоні. Всіх Громадян щиро запрошує Ініціативний Комітет УКК в Патерсоні.

УВАГА! New York, Newark, Jersey City!

ПОВОРОТ ДІТЕЙ
З ПЛАСТОВОГО ТАБОРУ В NARROWSBURG, N. Y.
В НЕДІЛЮ, 29. ЛИПНЯ (JULY 29) 1951 P.
Автобуси прибудуть між год. 3—5 попол. до Newark, Jersey City і New York на збірні пункти, звідкіля був виїзд до табору. Пластова Станція New York.

УВАГА! НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
Повідомляємо Шановне Українське Громадянство, що ДНЯ 1. ВЕРЕСНЯ (СУБОТА) 1951 РОКУ відбудеться ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ „ГОВЕРЛІ“ В САЛЯХ VEETHOWN HALL, 210-214 E. 5th STREET Приграватимуть дві першорядні оркестри! Програму подамо в наступних оголошеннях.

УВАГА! БРУКЛІН — НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УКР. КАТОЛ. ПАРАФІЯ СВ. ДУХА В БРУКЛІНІ уряджує ВЕЛИКИЙ ПІКНІК В НЕДІЛЮ, 29. ЛИПНЯ 1951 P. В NATIONAL HALL AND PARK 65-13-19 — 38th Avenue, Woodside, L. I., N. Y. ДОЗД: Автою: Meeker Ave. Bridge to 65th St, turn left, cross Queens Blvd, straight to Roosevelt Ave. Turn right to 69th St. (Fisk Ave.) Turn left to 38th Ave. Turn left to park. Субвєс: 14th St. Canarsie Line to Lorimer St. Change to Independent Sub. take GG Train to Queens, get off at 65th St. Station. Walk back to Park. Початок у год. 11:00 А. М. Вступ 85 центів. Добрий буфет. — Оркестра Кулявого. Просимо Шановне Громадянство взяти участь — Комітет.

УВАГА! ПІТСБУРЦІНА! УВАГА!
СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ
— улаштувають —
Злучені Відділи Пітсбурцини
В НЕДІЛЮ, 5. СЕРПНЯ 1951 P.
WEST VIEW PARK, PITTSBURGH, PA.
Промовлятимуть: Д. ГАЛИЧИН, предсідник УНС
Г. ЖЕРЄВНИК, заст. предс. УНС
ТАНЦІ від 5 до 9 ввечері. — NARKY'S Оркестра.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ.
ПЛОЩА ВІДТВОРЕНА ВІД 1-ої ГОД. ПОПОЛУДНІ.

НОВІ ІМІГРАНТИ

Українці, які приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Блечфорд“ до Нью-Йорку днів 30. липня 1951 року:

Боднар Михайло; Босак Іван; Марія; Бросинка Анастасія; Давидів Микола; Анастасія; Микола, Михайло; Діденко Теодозія, Іван, Антоніна, Леонід, Людмила, Валентина; Дубровський Микола, Катерина, Марія; Федак Степанія.

РОЗШУК

Пошукуємо ЯРОСЛАВА ПАНЧЕНКО, яка має знаходитися в Америці. Хто знає про неї або вола сама, прошу ласкаво повідомити на адресу:

MICHAEL VERES 121 Belvidere Ave., Philadelphia, N. J. Пошукуємо д-ра РАДЗІКЕВИЧА, який перебував в Мюнхені, ДП ПІ таборі (Ліама), в дуже важкій справі. Голоситись прошу на адресу: IWAN KULPRAK 515 Briggs St., Belmont, L. I., N. Y.

Пошукуємо ОДНОСЕЛЧАН з с. Нечипорівка, Яготинського повіту на Полтавщині. Ласкаво прошу зголошуватися на адресу: ULJANA DOSENKO 1731 Bleecker St., Brooklyn 27, N. Y.

Володимир Гунчак, 3256 Junction, Detroit 10, Mich., пошукує тету Христини Мавлик, замужку Швайка, родом з Яшківки, пов. Гривів.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ РЕАЛЬНОСТІ

НА ПРОДАЖ БИЗНЕС РЕАЛЬНОСТІ

Власник, старший віком, по 10 роках провадження бізнесу бажає відпочити і тому продас WHITE HOUSE BAR & GRILL Route 17, 6 миль від Middletown, N.Y. Ціна 35,000 дол. — потрібно половину готівки. По інформації писати до: WM. PASTUCK 106 E. 96th St., New York 28, N. Y. Phone: AT 9-6650 від 8 до 11 ранку.

ПОМІШКАННЯ

КІМНАТИ до винаймаю з харчем або без харчу, на при кімнати також збудовано сезон, Риболовство, плавання близько. Спокійне місце. Дешево. Писати до: ДУВАК R. F. D. 1, Box 14, Ulster Park, N. Y.

РІЗНІ ОГолоШЕННЯ

УКРАЇНСЬКИЙ МІД. Маємо до продажу український мід. Маємо до продажу сучасні ліпсові мід від 25-го переселення. Мід чистий, гарантований. Ніколи не стоїть у блишаних посудинах. STEPHEN NAYDA 28 1/2 N. Division St., Auburn, N. Y.

Книжки-Журнали-Картки

ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ в українській мові. Інформація і інше нове, тутешнє і з Європи, досягає вас за допомогою W. Mark, Bookstore, P. O. Box 361, Cooper Place, New York, N. Y., (109 St. Marks Place.) — Там же: книжки, нот, образи.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF 223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697 Острів до довгочасної недуги чоловіків і жінок. Шпирит. X-Ray. Роздуться жид лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для подружжя дозволя. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 6:45 вечорі. В суботу від 10 до 1 попол. Екзамінація \$3.00.

ДУЖЕ ВАННА КНИЖЕЧКА ЗДОРОВ'Я ДЛЯ ХВОРИХ, ЯКІ ХВОРУЮТЬ ДОВШИ РОКИ.

Як перечитаете нашу книжечку здоров'я, то справедливо можете повірити, як скоро можна віднайти затрачене здоров'я. Просимо писати до нас по безплатну книжечку здоров'я, а ми радо вишлемо Вам її. Адресуйте: BRADLEY and HERB Box 224 — Cooper Station New York 3, N. Y.

ЗМІНУ АДРЕСИ ПОДАЄ АДВОКАТ WILLIAM KUZMA 23 Norman Road, Newark 6, N. J. Телефон: ESsex 2-6636.

УВАГА! — НОВА ЦІКАВА КНИЖКА! Все вийшло з друку книжка Л. Безручка п. з. „3 ПІСНЕЮ ПО СВІТАХ І РІДНИХ ЗАКУТКАХ“. Це є опис життя і подорожі по Європі б. У. Р. Калелі під дитинством проф. О. Кошиця з родилами б. У. Н. Хор проф. О. Кошиця в Америці в Канаді, про інший Укр. Нац. Хор проф. Ю. Кириченка в Європі в Африці, про культурно-мистецтво працю проф. Л. Сорочинського в ЗДА і Канаді. Друга частина — про каміярську працю Укр. Муз.-Драм. Т-ва Кобзар в Карпатській Україні. Наклад книжки тільки 500 примір. Ціна 1 прим. \$1.50. Вислано негайно за попереднім надісланням грошей. Моя адреса: LEO BEZRUCHKO, Apt. 11, 206 E. 6th St., New York 3, N. Y.

Роман; Фичок Льво, Антоніна, Гельмут; Гузіляк Іван, Ельза, Альфред; Гасвий Іван, Ольга, Марія, Анна; Гаврилюк Микола; Яковлів Леонід, Олександр; Казюк Дмитро; Кіс Семен; Куртяк Михайло; Лямзів Василь, Олександр; Лоцман Дмитро, Теодозія; Малиночка Василь; Мука Михайло, Василіна, Марія; Прокочник Марія; Приходько Іван, Анна, Ірина; Сердюк Лля, Уляна; Жак Марія, Надія; Стрихальський Петро, Андрій, Степанія, Богдан і Ярошак Еміль, Данута Ірина; Терлецька Марія; Витовський Мирослав, Віра, Тамара, Надія; Янович Іван, Дарія, Михайліна; Комарницький Льво, Анна, Марія, Гонорка, Сідера, Галіна; Нижанківська Лідія; Свідерський Мирон, Донна.

На Видавничий Фонд Н. Т. Ш.

Українці з Амстердаму. Н. П. зложилася на руки збірника д-ра І. Левковича (збірковий написаний листок ч. 40) такі квоти на згадану вище ціль: по \$10: С. Гнатківська, І. Левкович, Д. Олійник, П. Семків, В. Сірик, Т. Кокоруд, Р. Грцак, В. Мельничук, М. Андрюховський, М. Масловський, І. Т. Коваль, М. Мельничук, О. Вазарницький, Я. Почапський; по \$8: С. Масловський, В. Варшона, О. Пристай, Г. Дац, М. Сайєк; \$7: І. Пилипів; \$6: М. Могіла; по \$5: Т. Михаськів, І. Левкович, В. Труфін, П. Бедзіс, Т. Лаба, В. Чуман, О. Р. Дієв, В. Бубка, М. Агапчук, І. Камінський, І. Скопільова, О. Захарків, О. Добрянська, І. Пастернак, Я. Рімар, М. Криулич, Р. Прийма, М. Прийма, В. Боднар, П. Мажак, Я. Мудрий, С. Комарницький, В. Березич, д-р Т. Антонович, д-р В. Левкович, Я. Ніжик, В. Войчук, Я. Яремичин, В. Барабаш, Г. Гайдучик, І. Грциць, С. Саврас, П. Войціховський, Г. Іванович, Р. Кальба, М. Пудлик, М. Семків, В. Іванців, М. Пристайка, Р. Даунда, О. Пашак, Т. Гедіч, К. Сітько, В. Владичин, А. Федчук, С. Бартошкін, С. Обаранець, М. Якимичин, В. Давидович, М. Пашар, В. Сохоцький, Г. Галків, Я. Сохоцький, О. І. В. Горбанюк, П. Шевченко, Я. Кравчук, А. Негребецький, П. Стеценко, І. Семків, С. Кравс, Г. Медвідь, В. Вошняк, Д. Водак, М. Здобровський, Т. Сторко, С. Куніцький, Г. Грцак, М. Тарнавський, І. Вудкевич, С. Федичин, М. Кожух, А. Варшона, М. Чикота; по \$4: С. Вішко, Ковалок, С. Вибік, Д. Митуніцький; по \$3: М. Мажак, Е. Вішко, Р. Остапчук, П. Янів, Ф. Парій, В. Дяченко, І. Кволик, Д. Головацький, В. Кравс, П. Якович, С. Оприско, І. Пекуніч, О. Волошин, В. Лаба, В. Вабак, В. Паура, В. Лемська, Р. Лаура; по \$2: В. Гнатківський, М. Михаськів, Т. Ванак, І. Захарків, А. Семків, З. Семків, А. Пастернак, П. Стадник, А. Рімар, д-р О. Капустинський, С. Яремичин, І. Желяко, Р. Кволик, О. Пристай, В. Ляницький, О. Вереза, В. Воднарук, А. Кравс, Р. Струк, Т. Галік, О. Сиротенко, Д. Войко, М. Вортошкін, М. Бартошкін, М. Вабик, М. Мельнік, К. Семчук, П. Буцюр, А. Михальчин, С. Комарницький, П. Пуллат, С. Когут, В. Бріль, В. Пошуляк, В. Михайлюк, М. Вільчківський, І. Макаровський, І. Дух, Т. Пушкар, П. Вазарницький, П. Тіпка, І. Шевчик, д-р П. Хрещтовський, по \$1: О. Туряньська, Г. Медвідь, А. Ференц, П. Підліський, М. Гнатішак. Разом невеличка громада в Амстердамі (чисельно коло 500 душ), пожертвувала \$719.

Запитник УВАН

Для збирання матеріалів до українського особового і місцевого назвиштва. Українська Вільна Академія Наук (УВАН) просить Українське Громадянство відповідати на нижчезказані питання. Відповіді треба записувати чітко за вимогою, без уявляти на те, чи форма даної назви літературна, чи ні. Всюди зазначувати наголос. Відповідати на окрему аркуш паперу за порядком питань під відповідним числом. 1. Які хресні ймена вживалися серед українців в селі чи місті, з якого походите ви, або ваші співрозмовники? 2. Які були здриблилі і згублені форми цих імен? 3. Що ризало по вибір хресного ймення (церквова, історично-національна, родина традиція, припадковність і т. п.)? Чи були подвійні хресні ймення? 4. Які були прізвища серед українців в даному селі чи місті? 5. Які були прозвища, що вживалися на місці або поруч прізвищ? 6. Як поєнював народ поодинокі ймення і прізвища? 7. Яка була офіційна, а яка неофіційна (народна) назва місцевості — з якої походите, згл. ваш співрозмовник? 8. Як називалися сусідні села долей і даної місцевості, а як їх ладітивно прозивали? 9. Як називалися окремі замешкалі частини поселення? 10. Як народ називав довкілля луки, поля, луги, ліси, полонини і т. п.? 11. Які були назви гір, вершків, горбів і горбків, скель і т. п.? 12. Як називалися ріки, потоки,

КОНЦЕРТ ЗОІ ПОЛЕВСЬКОЇ В КАРНЕГІ ГОЛ

Заходами Комітету Українсько-американських Організацій Нью-Йорку, Метрополітальної Нрії Ліги Американсько-української Молоді і Спілки Української Молоді Америки — (СУМА) відбудеться в неділю 16. грудня 1951 р. в Карнегі Гол, великий концерт званої нашої віолончелістки Зої Полевської. Після надзвичайних мистецьких успіхів в Європі, де Зої Полевська здобула велику славу — наша віолончелістка виступала по численних містах Америки, але переважно тільки перед українськими американськими громадянами. В Нью-Йорку відбудеться перший її наспраду репрезентативний концерт, у якому візьмуть участь і американці, а в тому також представники фахової музичної критики. Від цього концерту залежати буде у великій мірі дальший мистецький шлях нашої віолончелістки. В нашому загальному інтересі буде лежати якнайкращий успіх п-ни Зої Полевської.

Філадельфія, Па.

Концерт учнів школи п-ні Котович

Фортепіяновий концерт учнів п. Наталії Котович, який відбувся в неділю 8 липня в Філадельфії, в залі „Дому Української Громади“ при вул. 23 і Браун, був свого роду музичною подією, бо гра учнів виявила їхні музичні таланти. Присутня публіка була просто захоплена концертом.

П. Наталія Котович, яка є також членом учительського збору „Сетелмент Музик Скул“ у Філадельфії, де визначна учителька і як така осягає не тільки самі чисто технічні вислиди, але й справжню якість доброї інтерпретації, яка відкриває красу музики, що в відляється публіці.

У українці можуть багато вложити з музичну культуру Америки, якщо дати обертатимуть свій чистий народний інстинкт у музиці. Такі учители, як п. Наталія Котович, виконують велику кількість учнів, що ступатимуть її слідами, а таких кіраз потребують американські українці в взагалі Америка.

Таке пише Йоган Гролле, директор Сеттелмент Музик Скул у Філадельфії.

В концерті брали участь: Яромір Караман, Тая Дяків, Марта Шиприкевич, Ольга Ярименко, Леся Маланчук, Маріяна Гарасимович, Леся Михайлів, Аврелія Серета, Петро Шиприкевич, Патріція Мур.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЯ

20 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

188-ма річниця народження Воєлвара — визволителя Південної Америки відзначена в п'яти південно-американських республіках, а також і в ЗДА спеціальними імпрезами.

Франція й досі не має уряду після того, як Рене Майєр не вдало створити новий кабінет через суперечки в справі католицьких шкіл та після того, як Жорж Бюдо відмовився формувати уряд. Тепер президент запропонував творити кабінет міністрів Полью Рейно, який обіцяв дати свою відповідь 26-го липня.

29 днів, тобто 600,000 до 7,00 000 війська міжнародної європейської армії, що має підлягати команді головної квартири Аленгаверана, ухвалила творити до початку 1953 р. європейська війська конференція в Парижі. Континенти для цієї армії мають дати Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія і Люксембург. Якщо цей план буде адоптований, то Західна Німеччина фактично, як не юридично, виступає в Північно-Атлантичській Договорі. Мирний договір з Італією має бути виправлений відповідно до нового проекту. На конференції Франція гостро виступала проти німецької пропозиції творити національно-однорідні дивізії, але, без американського дипломатичного тиску, дала обіцянку пізніше схвалити цей проект.

АЛІАНТСЬКІ ЛІТУНИ БОМБАРДУЮТЬ постійно Сапсон (1), вдалений всього 42 миль від Каесонгу, де відбуваються переговори в справі корейського перемир'я.

Новий кабінет міністрів Італії готовий — після того, як де Гаспері договорився про його склад з лідерами партії християнсько-демократів. 70-літній прем'єр де Гаспері вже 26-го липня має подати президентові на затвердження склад нового кабінету.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 6. липня 1951 р. помер у 51. році життя ІВАН ДОМАГА, член від. 256 У. Н. Союзу в Маїттук, N. Y.

Покойний походив зі села Ліаєр, пов. Бібрка, Зах. Україна. Похований у смутку жінку Ануу, 3 дочок і 2 сини. Похорон відбувся 9. липня з церкв св. Ів. Хрестителя в Riverhead, N. Y. — В. П. П.: Д. Тимчак, сепкр.

По довгі і тяжкій недугі упокоївся в Босі 21. липня 1951 р. на 60-му році життя ЮРІЙ ФЕДІК, довголітній член Бр. св. Володимира, від. 130 У. Н. Союзу в Нью-Йорку.

Покойний походив із села Волянці, пов. Рогатин, Зах. Україна. Похований у глибокій смутку жінку, дітей і трое внуків. Похорон відбувся 25. липня з похоронного заведення П. Яремів до гр.-катол. церкви св. Юрія, а звідти на місце вічного спокою. — В. П. П.: Управа.

ПОДЯКА

Почуваюся до милого обов'язку якнайсердечніше подякувати нашим Спонсорам ВП. П. Олені і Григорієві Совам і Осипові Процеві та Придакам з Oldbridge, N. J., та Любомирові й Гані Ратичам з Metuchen, N. J., що допомогли нам у переселенні з Німеччини до ЗДА та поціщили нам з неопієною допомогою у підшукуванні мешкання і праці після нашого приїзду до Америки. Щире Вам Спасибі! Параня і Михайло Якубови з діточками. Oldbridge, д. 21. липня 1951.

ПЛАСТИНКИ — РЕКОРДИ

НАВЕЛІШИЙ СКЛАД HANUSEY MUSIC COMPANY Market 7-3093. 724 Poplar St., Philadelphia 23, Pa. Пишіть про безплатний каталог.

ШИФКАРТИ

ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ ГРОШІ посилаємо до всіх країв і виплачуємо на останній пошти. АФІДЕВІТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривних і знайомих до Америки зі скотальщини та інших країв. ПРОДАЄМО дома та всякого роду бізнесні. У всіх справах звертайтеся до звісного НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО. S. KOWBASNIUK 277 EAST 10th ST., (Near Ave. A.) NEW YORK 3, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБЕННЯ Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ. Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку даром. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORehard 4-2568

ІВАН БУНЬО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБЕННЯ Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ. Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку даром. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORehard 4-2568

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБЕННЯ Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ. Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку даром. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORehard 4-256